

ХІХ МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ
17 МАРТ - 31 МАРТ 1979 Г. РУСЕ-БЪЛГАРИЯ

K 7/M 45

120000868638

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT
CHICAGO, ILL.

MEMORANDUM FOR THE RECORD

DATE: [illegible]

TO: [illegible]

FROM: [illegible]

SUBJECT: [illegible]

APPROVED: [illegible]

DATE: [illegible]

ХІХ МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
РУСЕ — 1979 год.

Посветен на 35-годишнината на
социалистическата революция в България

СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР
НА
ФИЛХАРМОНИЯТА
ОТ ГРАД ВРОЦЛАВ - ПИР

Диригент — МАРЕК ПИЯРОВСКИ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868638

28 март — сряда   Начало — 19,30 ч.
Зала — Дом на културата

447930

ДИМИТЪР ТЪПКОВ —

Концерт за оркестър

Intrada

Toccata

Scherzo

Sarabanda

Rondo

ВАСИЛ КАЗАНДЖИЕВ —

Концерт за цигулка
и оркестър

Allegro giocoso

Andante

Allegro giusto

Солист — н. а. БОЯН ЛЕЧЕВ

КАРОЛ ШИМАНОВСКИ —

Симфония — концертанте № 4
опус 60

Moderato — Tempo comodo

Andante, molto sostenuto

Allegro non troppo ma

Agitato e ansioso

Солист — ТАДЕУШ СМУДЖИНСКИ

ДИМИТЪР ТЪПҚОВ (1929) —

КОНЦЕРТ ЗА ОРКЕСТЪР

Концертът за оркестър на Димитър Тъпков е в пет части. Основната драматургична линия води до съдържана емоционалност в първа част, чрез енергичност, скерцозност и лирико-философската дълбочина в средните части към скерцозния финал.

Първа част — Интрада, е написана в проста триделна форма със своеобразна тиха реприза, създаваща контраст с атаката на втората част. Значението на първа част е голямо като източник на тематизъм. Главният музикален образ от първа част се явява като реприза и в последната, пета част на цикъла (рондо). А материали от разработъчния дял на триделната форма ще се появят в различни части.

Втората част — Токата, е сонатна форма без разработка. Първата — токатна тема, се появява след кратко въстъпление, в контрабаси и се развива полифонично в петчастно фугато. Втора тема е в първи цигулки и се провежда върху остинато на тона сол.

Трета част — Скерцо, е написана в сложна триделна форма. Първият дял е проста триделна репризна форма с разработен среден дял. Вторият дял е трио, контрастиращо на първия дял (скерцо).

Четвъртата част — Сарабанда, е лирическият център на концерта, своеобразна оркестрова инвенция със заложен полифонични прийоми с голяма концентрираност и сгъстеност на музикалния материал. Тя е написана в проста триделна форма със среден дял, развиваща материала от първия дял и реприза, в

която темите звучат в обръщение.

Финалът — Рондо, има игрив и жизнерадостен характер, като с това хвърля мост между първа и пета част на цикъла, цитирайки техните основни теми. Апотеозно звучи основната тема на първа част — Интрада, с която завършва цикъла, обединен в едно цяло чрез рамкиране.

Концертът за оркестър е интересен като произведение, в което се поставят актуални проблеми на българското звукотворчество — органично свързване на съвременните композиционни похвати (максимално насищане и динамизиране на музикалния материал и използване на полифонични похвати), с някои основни принципи на ладообразуването в българския песенен фолклор. Тези тенденции, характерни за музиката на XX век (Барток, Хиндемит, Шостакович, П. Булез), са активно залегнали в Концерта за оркестър.

ВАСИЛ КАЗАНДЖИЕВ (1934) КОНЦЕРТ ЗА ЦИГУЛКА И ОРКЕСТЪР

Васил Казанджиев е роден в Русе. От 10-годишна възраст учи пиано, а 12-годишен прави вече композиционни опити. Отначало учи при К. Илиев (като ученик от 1948 до 1952 г.) През 1951 г. завършва първите си произведения — Концерт за струнен оркестър и духов квинтет. В консерваторията негови учители са П. Владигеров по композиция и Вл. Симеонов по дирижиране. Още като студент пише „Симфониета“

за голям оркестър, Концерт за тромпет и оркестър (1955 г.), който наред с цигулковия концерт (писан в 1961 г.) е едно от най-ярките и сполучливи произведения на композитора от ранния му период. И в двата концерта композиторът проявява тънък усет при изграждането и постига органична връзка между солиращия инструмент и оркестъра.

Днес В. Казанджиев е един от най-смелите новатори в търсенето на нови изразни средства в музиката.

КОНЦЕРТЪТ ЗА ЦИГУЛКА И ОРКЕСТЪР в сол е посветен на Боян Лечев и е редактиран от него. Той е тричастен цикъл. По обем най-крупна е третата част. Първа и втора част са свързани с преход, който осъществява връзката между тях.

Първата част започва без встъпление. Първа тема е поднесена от солиращия инструмент и е бойка, енергична. Контрастът с втора тема не е рязък, тя е с точкуван ритъм — призивна и ярка. Втората част — Анданте, е кантиленна и тече на широко дихание. Тук е вплетена и каденцата — бравурна и наситена с много поетична енергия.

Третата част е игрив-жизнен финал с контрастни теми и бликаща емоционалност.

КАРОЛ ШИМАНОВСКИ (1882—1937)

СИМФОНИЯ — КОНЦЕРТАНТЕ

№ 4 ОП. 60

Творчеството на Шимановски обхваща почти всички жанрове и форми. Даже в годините, когато той се задълбочава в камерния жанр, изпод перото му излизат такива произведения като Трета симфония (1916 г.), Концерт за цигулка и оркестър № 1 (1916 г.), операта „Крал Рожер“ и др. Към числото на най-значителните произведения от последния период на композитора са Пета симфония, ораторията „Стабат матер“ и балета „Харнаси“. Във всяко от тези произведения се чувствува близостта с народно-песенните източници.

ЧЕТВЪРТА СИМФОНИЯ, наречена „Концертанте“ е написана за оркестър и соло пиано, което дава възможност тя да се разглежда и като концерт за пиано. Обаче клавирият е така органично вплетена в оркестровата тъкан, че да се говори за концерт е невъзможно. Макар и да я пише болен, при тежки условия, музиката ѝ е оптимистична. В нея тържествува жизнерадостното светоусещане. Той се готви даже сам да изпълни партията на пианото, но не успява, защото силите не му позволяват. В симфонията отсъствува драматичния сблъсък човек — общество. Състои се от три части.

Първата част е написана във форма, близка до сонатната (без контраст между първа и втора тема). Тя е проникната от лирично настроение. Същото преобладава и във втора част, отделена контрастно от финалното рондо.

Там тържествуват ритмите на полския народен танц — Куявяк и Оберек. Връзката с народната музика се усеща в цялата симфония, започвайки от главната тема на първата част, интонационно близка до мелодиите на суралския фолклор. Четвърта симфония е тишично произведение на късния период на Шимановски. То отбелязва един срез към ясност на хармонията и прозрачност на фактурата. Съставът на оркестъра тук е значително по-скромен от предишните произведения. С това Шимановски преминава към естетическия идеал на простотата и лаконичния израз.

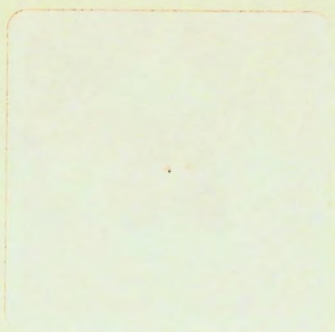
ТАДЕУШ СМУДЖИНСКИ е един от водещите пианисти на Полша. След завършване на музикалното си образование в Полша, специализира при Валтер Гизекинг. Артистичната си кариера започва през 1948 г. с концерти в Скандинавия. Гостувал е в Европа, САЩ, Латинска Америка и Азия. Признат интерпретатор е на Брамс, Шопен и Шимановски. Лауреат е на Петия международен конкурс за пианисти „Фредерик Шопен“ във Варшава в 1949 г., на фестивала на съвременната музика и носител на наградата на Министъра на културата. Преподавател е в Музикалната академия. Участвувал е в жури на международни конкурси.

СИМФОНИЧНИЯТ ОРКЕСТЪР НА
ДЪРЖАВНАТА ФИЛХАРМОНИЯ
гр. ВРОЦЛАВ

е основан през 1954 г. и е един от водещите оркестри в Полша. Той е ядрото на трите фестивала, които се организират във Вроцлав от Филхармонията — фестивалът на съвременната полска музика (от 1962 г.), на Деня на музиката за чембало и орган (от 1964 г.) и Международния фестивал на ораториите и кантатите „Вратиславия — кантанс“ от 1966 г. Освен това, той участва и във „Варшавска есен“, в Шопеновия фестивал в Дусники и др. Предприемал е множество турнета в ГДР, България, Западен Берлин, Италия, Чехословакия, Румъния, вземал е участие в музикалните тържества в Болоня и т. н.

С оркестъра са работили диригентите като Кирил Кондрашин, Карло Цоки, Пиеро Коломбо и др. Като солисти са гостували Даниел Шафран, Витолд Малкузински, Андрей Кулка и др. Художествен ръководител и първи диригент на състава от 1969 г. е Тадеуш Стругала.

МАРЕК ПИЯРОВСКИ завършва Висше музикално училище във Вроцлав като ученик на Тадеуш Стругала. По време на следването си дирижира симфоничния оркестър към училището. От 1971 до 1973 г. участва в Международния музикален семинар във Ваймар, където усъвършенствува своето майсторство при съветския диригент А. Янсонс. В 1973 г. на заключителния концерт на семинара е поканен да дирижира Симфоничния оркестър на гр. Йена. В 1974 г. е назначен за асистент-диригент на Вроцлавската филхармония, а от 1975 г. е неин втори диригент. Носител е на втора награда на националния диригентски конкурс в Катовице и на Специалната награда на Силезийската филхармония.

1875
1876
1877
1878
1879

